

K O R U N K

A NOVISZÁDI RÁDIÓ IRODALMI
FOLYÓIRATÁNAK ANYAGÁBÓL

Szerkeszti :
HERCEG
JÁNOS

Szelíd szó

Már mindent betemet a hó.
Szelíd szó, te szegény,
Szelíd szó, te didergő,
Hol egy szöglet, hol te megbujhatnál?
Más madarakkal délre nem szállhattál?

Már mindent betemet a hó.
Ma fehér, holnap piros lesz a hó.
Mit ér a nap, hogy ha te fázol?
Mit ér a föld, a hős, a győzelem,
Mit ér, ha útján terajtd gázol?

Vallok én, ki harcos harci sorban,
Utánad vágyom, csak téged szeretlek,
Bősz trombitazengés, fegyvercsörgés közt
Óvó, síró tenyérrrel nyúlok utánad
S lengő hars zászlók között
Gyenge szárnyad suhogását lesem.

Moszkva, 1936

Sinkó Ervin

L é v a y E n d r e

Dalolj Pájó, dalolj!...

— Hegyi történet —

Különös ez a világ és temérdek benne a szépség, az ismeretlen szépség — ... és az a kérdés úz folyton, hogy megtalálod-e?

Ilyenek a képek, az arcok, a melódiák...

A hegyek néha egészen bezárják a maguk külön kis világát. A völgyet, a katlant, a tenyéryínek látszó erdőséget és a benne csörgedező patakot úgy veszik körül, mint valami hatalmas fal vagy lombokkal díszített természetes koszorú. Néha egészen fölemelkednek a felhőkig, raj-

tuk gurulnak végig a felhőtarajok s akkor, amikor az ég és a föld így összeér, azt hinné az ember, hogy teljesen benne rekedt az élet. Ami itt van, az csak itt él és sehol máshol. Talán egy kicsit magára hagyatottan, talán egy kicsit ismeretlenül él, mint azok a madarak, azok az erdei énekes madarak, amelyekről az ember tud, de amelyeket még soha nem látott.

Pájót gyakran fogták el ezek a gondolatok, amikor a sumádiai hegyeket járta, s főleg akkor, amikor a völgybe ereszkedett s a kőfalak eltakarták előle a tá-